

1) 2 ἐτῶν συλληφθεὶς ὑπὸ τῆς συμμορίας τοῦ Κιούρτ-Όσμάν και διαφυγών.

Ἀριθ. 4584.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Δηλοποιεῖ,

Ὅτι κακόβουλοι τινες χάριν ἰδίων σκοπῶν καταστρέφουσι τὰς πανταχοῦ τῆς πόλεως τοποθεθείσας κρήνας, μέχρι δὲ τοῦδε ἀπὸ μικροῦ ἀνηγγέλην εἰς τὸ ὑδραυλικὸν γραφεῖον τοῦ Δήμου, ἢ καταστροφή δεκαπέντε κρηνῶν ἐκ τῶν ἐσχάτων, τοποθετηθεισῶν περὶ τούτου εἰδοποιήθη ἡ Διευθυνσις τῆς ἐνταῦθα Διοικητικῆς ἀστυνομίας· ἐπειδὴ δὲ ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ Ἀθηναίων δὲν ἔχει, ὡς γνωστὸν, ἀστυνομικὰ καθήκοντα, ἢ Διοικητ. ἀστυνομία φυσικῶ τῷ λόγῳ δὲν ἐπαρκεῖ ὅπως προλαμβάνη τοσαύτας κακόβουλους πράξεις, ἀφορώσας εἰς ἐκλογικὸς σκοποὺς, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ φερούσας μεγίστην ζημίαν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως καὶ μάλιστα εἰς καιρὸν θέρους, παρακαλοῦνται οἱ συμπολίται ἡμῶν, ὅπως, συντρέχοντες τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν, ἀφοῦ καὶ αὐτοὶ ἔχουσι δικαίωμα καὶ καθήκον, ἐπιβλέπωσι τὴν ἀσφάλειαν τῶν κρηνῶν καὶ καταγγέλωσιν ἡμῖν τοὺς δράστας τῶν ἀνωτέρω πράξεων.

Μόλις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἑτέρα κακόβουλος πράξις ἐνηγγήθη εἰς τὸ δημοτικὸν ὑδραγωγεῖον περὶ τὸ Ἀμαρούσιον, ἐξ ἧς ἐθολώθη τὸ πόσιμον ὕδωρ τῆς πόλεως, ἀλλ' ἐλήφθη περὶ τούτου ἡ δέουσα πρόνοια, ὅπως ἐπιτηρεῖται τὸ ὑδραγωγεῖον.

Ἀθῆναι τῆ 26 Μαΐου 1883.

Ὁ Δήμαρχος

Δ. Ε. Σουτζός.

μαῖζ δὲν θ' ἄφινε τὴν σύζυγον καὶ τὸν υἱὸν του. Καὶ ἴσως τοῦτο θ' ἀπέβαινε εἰς καλὸν τοῦ νεανίου, ὅστις ἠναγκασμένος νὰ ἐργάζεται, ἵνα ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας του, ὁ Λέων Δεσιμαῖζ, δὲν ἤθελε ν' ἀποκτήσῃ ἕξεις τῆς ὀκνηρίας καὶ τῆς ἠδυπαθείας, θὰ ἠδύνατο εὐκόλως ν' ἀποφύγῃ ἐπικινδύνους τινὰς συναναστροφὰς καὶ τὰς ἐπιβλαβεῖς συνουσίας τῶν ἀεργῶν.

Ἡ φύσις τοῦ Λέοντος ἦν ἐκ γενετῆς κακὴ· ὁμοίαζε τὸν πατέρα του. Μάτην ἡ Κεκιλία προσεπάθησε νὰ ἐπνεύσῃ αὐτῷ ἀγαθὰ αἰσθήματα· δὲν ὑπῆρχεν ἐν αὐτῷ ἡ γόνιμος γῆ διὰ τὸν ἀγαθὸν σπόρον.

Ποία διαφορὰ μεταξὺ Λέοντος καὶ Παύλου. Δὲν ὁμοίαζον διόλου! Ἡ φύσις ἔδωκεν εἰς τὸν πρωτότοκον ὅ,τι ἠρνήθη εἰς αὐτόν. Πόσον ἀνυπομόνως ἀνέμενε μίαν ἐπιστολὴν τοῦ Παύλου τῆς. Καὶ μὲ πόσῃν χαρὰν τὴν ἀνεγίνωσκεν.

Ἐν Βαταυίᾳ ὑπῆρχε μεγάλη ἐργασία.

Ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ κόσμου καὶ ἐξ Εὐρώπης ἰδίως ἤρχοντο πολυάριθμα πλοῖα ἀνήκοντα εἰς μεγάλους ἐμπολιστάς. Νέα καταστήματα, νέα πρακτορεῖα ἀποκαθίσταντο καὶ εὐήμερον, ἐνῶ τὰ πρὸ πολλοῦ ἀποκατεστημένα ἐπλούτου ἐκτάκτως.

Ἀπὸ πέντε ἡδὴ ἐτῶν ὁ Παῦλος Σαμαράνδ ἦτο ὁ τέταρτος συντάξας τοῦ οἴκου τοῦ ἐξαδέλφου του, οὗ ἡ ἐταιρικὴ ὑπογραφή ἦν Φίλιππος Δεβιλλιέρ καὶ Σα.

Ὁ κ. Δεβιλλιέρ λίαν γνωστὸς καὶ ἀπὸ πολλοῦ διατελῶν

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαδᾶ

Κων(πόλις, 7 Ιουνίου. Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀσχλεῖται σχεδὸν καθ' ἐκάστην περὶ τοῦ ζητήματος τῶν εἰτακτέων ἐν Ἀρμενίᾳ μεταρρυθμίσεων, ὧν τὸ σύνολον δὲν ἀπεφασίσθη εἰσέτι. Βεβαιούται ἐν τούτοις ὅτι πολλοὶ διωκῆται χριστιανοὶ διορισθήσονται εἰς Ἀρμενίαν.

Βεβαιούται ἐπίσης ὅτι ἡ Πύλη θέλει ἀπευθῆναι πρὸς τὰς ὑπογραψάσας τὴν συνθήκην τοῦ Βερολίνου Δυνάμεις διακρίνωσιν διαλαμβάνουσιν κατ' οὐσίαν ὅτι τῆς ἐφαρμογῆς τῶν μεταρρυθμίσεων χρῆζούσης δαπανῶν μεγάλων, ἡ Πύλη παρακαλεῖ τὰς Δυνάμεις νὰ τακτοποιήσωσι τὰ ὑπὸ τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου ἀπορρέοντα οικονομικὰ ζητήματα.

Ἀλεξάνδρεια, αὐθιμερόν. Ὁ Καδρῆ πασᾶς ἀνεχώρησε. Τὸ στρατοδικεῖον κατεδίκασεν εἰς θάνατον τὸν Σολεῦμάν, ἀρχηγὸν τῶν ἐμπρηστῶν τῆς Ἀλεξάνδρειας, καὶ εἰς καταναγκαστικὰ ἔργα 18 ἀξιωματικῶν συνενόχων τοῦ Σολεῦμάν.

Παρίσις, αὐθιμερόν. Ἑλληνικὸν δάνειον 427. Γαλλικὴ ράντα (rente) 108,40. Τουρκικὸν δάνειον 11,40. Ἡνωποιημένον αἰγυπτιακὸν 369,25. Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνο 25.30.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Στρατιώτης τις τοῦ πεζικοῦ μεταβάς εἰς τὴν ἐν Ἀμπελοκήποις ἐγειρομένην ἀποθήκην τοῦ Σπύρου Πυρρῆ ἔκλεψεν ἕκ τινος κιβωτίου τοῦ ἐπιστάτου σήμερον τὴν πρῶταν τρεῖς ὕδραγμα, ἐν 25δραχμον καὶ 1.60 εἰς χαλκόν, ἐν ζεγγος

εἰς ἄμεσον σχέσιν μετὰ τῶν Βουγγησίων ἐποιεῖτο κατ' ἔτος μέγιστα κέρδη δι' ἀνταλλαγῆς προϊόντων τοῦ ἀρχαίου κόσμου μετ' ἐπεινῶν τῶν ὠκεανείων νήτων. Αἱ προμήθειαι αὐτοῦ ἤρχοντο ἐξ Ὀλλανδίας Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας· ἀλλὰ πολλάκις ἠναγκάζετο ν' ἀπευθυνθῆ εἰς τινὰ ἀγγλικὸν τῆς Βεγγάλης οἶκον, ὅστις ἦν μεγάλη ἀποθήκη παντὸς εἶδους ἐμπορευμάτων, τοῦ ὁποῦ ὁ πρῶτος ἐταῖρος ἦν ὁ Οὐίλλιαμς Γλάνδας, φίλος του.

Ἡμέραν τινὰ, πλοῖον τοῦ οἴκου Γλάνδας, ἀφίκετο εἰς Βαταυίαν, τοῦ ὁποῦ ὁ πλοίαρχος ἦν κομιστῆς ἐπιστολῆς διὰ τὸν Φίλιππον Δεβιλλιέρ. Ἀναγνούς ὁ ἔμπορος αὐτὴν ὠχρίασε.

— Λοιπὸν; ἠρώτησεν ὁ πλοίαρχος.

— Ὁ κ. Οὐίλλιαμς Γλάνδας δὲν ὑπάρχει πλέον. Αἰσθανόμενος τὸ τέλος του ἔλαβε τὴν δύναμιν νὰ σᾶς γράψῃ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, τὴν ὁποῖαν μοῦ ἔδωσε ἡ θυγάτηρ του. Ἡ δεσποινὶς Λουκία εἶναι καταλυπημένη.

— Θὰ μείνητε πολλὰς ἡμέρας ἐν Βαταυίᾳ;

— Ἐλπίζω νὰ ἀναχωρήσω αὔριον τὸ ἑσπέρας.

— Καὶ θὰ μεταβῆτε κατ' εὐθείαν εἰς Καλκούταν;

— Μάλιστα κατ' εὐθείαν.

— Τότε λοιπὸν θὰ ἔλθω μαζὺ σας.

(ἀκολουθεῖ)